

Legea sau harul

Jeffersonville, Indiana, USA

6 octombrie 1954

1 Bună seara, prieteni. Ei bine, sunt bucuros să fiu afară în această seară din nou. Și eu... Motivul că am întârziat, doar... Da, cum a zis Fratele Neville, am întârziat. Dar ce a provocat aceasta, am fost... Ziua trecută am zis în biserică, știți, am zis: „Ei bine, voi încerca să stau departe de chemări și lucruri.” Nu pot face asta. Și deci am părăsit spitalul, câteva spitale în Louisville acum câteva momente - urgențe. Deci acesta este motivul că am fost puțin întârziat. Am intrat în timp să ajung aici. Deci... Și atunci am... Soția, cred, m-a chemat și mi-a spus despre ea. Cred, Sora Ruddell urma să fie aici în această seară și era bolnavă de asemenea. Și cu siguranță nu-mi place să aud asta.

2 Și mi-am părăsit vărul în Louisville, tocmai l-am condus la Cristos, un lucru bun. Și a fost o boală oribilă; este boala Hodgkin, și poate muri oricând. Cred că Domnul l-a vindecat până în această seară.

Deci nepotul Fratelui Jim Wisehart zăcând acolo cu același lucru, Spitalul Veteranilor, și boala Hodgkin împrăștiindu-se în jurul inimii și cavității pieptului, deci știți că aceasta înseamnă că este puținel. Nimic ce pot face în legătură cu ea, dar știu că singura lor speranță este Dumnezeu.

Cu siguranță ar trebui să merg la Milltown în această seară. Busty Rogers, vă amintiți, a venit aici. Mulți dintre voi oamenii îl cunoașteți pe Fratele Rogers. Într-o stare gravă, sunându-mă toată ziua.

Și micuța Georgie Carter jos acolo, a aflat că a fost vindecată acum doisprezece, paisprezece ani, zăcând pe un pat de nouă ani și opt luni și niciodată nu s-a ridicat din pat. Și o dată... M-am rugat pentru ea de câteva ori. Și am ieșit într-o seară și eram într-un loc rugându-mă. Și Domnul a coborât, o Lumină micuță strălucind printr-un tufiș des, a zis: „Treci pe la Carteri, pentru vindecarea lui Georgie. Ea va fi vindecată.” Cu toții știți cazul, nu-i așa? Toți acești ani ea nu a mai fost la pat, nici măcar cu o răceală rea, cred, de atunci.

Și am aflat că ea moare cu cancer la sân acum, și a sunat. A auzit că m-am întors. Au zis că ea a renunțat. S-a ridicat din pat să-și accepte vindecarea, deci trebuie să o văd. Măine este ultima mea zi aici, trebuie să plec. Deci o grămadă de chemări, așa, deci nu știi ce să faci. Trebuie să faci cât mai bine poți.

3 Dar lucrul principal, așa cum a zis un frate; lucrul principal de făcut, trebuie să părăsești totul pentru părtășia cu Isus Cristos - totul. Din cauză, la urma urmei, începem să veghem unul asupra altuia, și atunci ne îndepărtăm de Cristos. Vedeți? Mai degrabă petrec mult timp având părtășie cu El astfel încât să poți ajuta pe alții. Este corect?

4 Deci este bine să fii înăuntru în această seară pentru această adunare micuță de rugăciune, încât ne-am strâns aici miercuri seară. Și am uitat să-i spun despre învățătură în această seară. Deci aici, trebuie să vin aici în această seară și doar să deschid. Deci pe drum în jos, și luminile în mașina mea, am ridicat ceva aici unde am învățat într-o școală duminicală nu cu mult timp în urmă, acolo în Cartea Evreilor, pentru această seară.

Cred că ultima oară când am învățat școala duminicală aici, oh, înainte să plec peste mări, eram în Evrei capitolul 10. Mi-am amintit citind, și o am notată aici, versetul 18 „pentru duminica viitoare,” și că duminica viitoare nu a mai venit niciodată încă. Deci poate vom începe de acolo în această seară pentru lecția noastră de diseară.

Domnul să vă binecuvânteze. Și amintiți-i pe toți aceștia în rugăciune.

5 O doamnă tocmai mi-a spus, acum câteva momente, în timp ce am intrat. Un prieten vechi de-al meu, în spital, sau jos în spital, mai degrabă și tocmai a avut o operație. Bill Grant din poliție aici, un bun prieten de-al meu, tipărește acele poze și lucruri, este în spital cu o urgență.

Și l-am pe fratele Fratelui Slaughter în spate acolo. Gene mi-a spus, cred, că a fost în spital de două ori. Și este boală pretutindeni, știți. Nu există sfârșit al ei, abia. Dar el a zis...

6 Știți, deseori m-am întrebat, când Moise a condus copiii lui Israel prin pustie, când

i-a scos, acolo erau în jur de două milioane de oameni. Tineri și bătrâni, toți împreună. Și el i-a condus patruzeci de ani în pustie. Acum, doar gândiți-vă, acum, afară acolo fără igiena pe care o avem azi. Și ei, de asemenea nu au avut... Au avut tineri, foarte mulți tineri acolo. Câți copilași credeți că s-au născut din două milioane de oameni? Și apoi, în afară de aceasta, cu toți bătrânii, și invalizii și lucrurile, și i-a călăuzit de patruzeci de ani, sub călăuzirea lui Dumnezeu. În pustie pentru patruzeci de ani, și când au ieșit, nu era nici unul firav printre ei.

Nu ați vrea să vă uitați în ghiozdanul medicinei Doctorului Moise în această seară, să vedeți ce a avut acolo să-i țină sănătoși? Vă doriți să vă uitați în el? Vi-l pot arăta.

Ne întoarcem aici acum în Exod, și vă voi arăta unde. Acesta este cufărul medicinei. Vă arăt ce a zis el în spate aici. Mă uit chiar în ghiozdanul medicinei sale și voi vedea ce zice.

7 Când acolo urma să fie un copilaș născut, când cineva avea apendicită, sau avea TB, sau orice altceva, iată prescripția pe care a citit-o Moise: „Eu sunt Domnul care te vindecă.” Acesta este singurul lucru care l-a avut. „Eu sunt Domnul care te vindecă.”

Acum, acesta este singurul lucru care l-a avut. Este suficient de bun, nu-i așa? Moise a zis: „Acum, Domnul este Cel care te vindecă.” Și doar s-au rugat pentru el, și s-a vindecat.

Și știți că un alt lucru s-a întâmplat în acel timp în pustie? Ei nici măcar nu au avut nevoie de vreo încălțăminte nouă când au ieșit, și hainele lor niciodată nu s-au învechit. Patruzeci de ani în pustie numai cu o medicină, o prescripție: „Eu sunt Domnul care-ți vindecă toate bolile.” Și El a făcut-o din cauză că ei l-au luat pe Cuvântul Său și doar s-au eliberat de toate...

8 Amintiți-vă acum, au fost învățați. Au fost jos cu Egiptenii, care erau cei mai deștepți. Nu avem doctori azi așa de deștepți cum erau ei, din cauză că ei aveau lucrurile care le aveau. Asta arată că noi nu am ajuns încă la acel loc în știință. De exemplu, Egiptenii au construit... Acum câteva zile am trecut pe la sfinx acolo, să privesc cât de mare era acel lucru.

Și acele piramide, de ce, sus acolo, peste un cartier în înălțime, în aer, acele tone. Acolo sunt bolovani sus acolo aproape la fel de mari ca acest tabernacol. Ei nu-i pot urca sus acolo azi dacă ar trebui. Deci au făcut-o cumva.

Și apoi, sfinxul, cred că sunt necesare șaisprezece mașini drepte pe care să stea piciorul lui. Dar trupul său? Și stă sus în aer acolo. Cum l-au ridicat acolo? Vedeți, ei erau oameni care aveau inteligență secretă pe care nu o avem azi. Cred că o avem, dar nu am avansat cu ea, atomic sau ceva asemănător. Din cauză că puterile electrice, sau nici o asemenea putere, nu o poate înălța. Dar l-au construit atunci. Și acea piramidă, marea piramidă stând acolo, geografic, este așa de perfect în centrul pământului, indiferent unde se află soarele, niciodată nu există o umbră în jurul ei. Inginerii, avem mult drum de străbătut, să ne comparăm cu ei. Și să te gândești, asta a fost cu vreo cinci mii de ani în urmă, au avut aceasta.

9 Deci acolo au găsit Biblia, la fel ca această Biblie aici, scrisă acolo, doar prin măsurători și așa mai departe, se compară cu Evanghelia și Scriptura așa cum o avem aici. Enoh a pus-o acolo cu ani înainte de potopul antedeluvian.

Și apoi, Dumnezeu a scris trei Biblii. Dumnezeu face totul în trei. El a scris trei Biblii. El a avut trei venituri ale lui Cristos. Sunt trei repartizări ale harului. Sunt trei persoane în Dumnezeire, trei manifestări a unei Persoane în Dumnezeire, mai degrabă. Și toate acele lucruri. Vedeți?

Acum, așa cum a venit Isus prima oară, El a fost aici o dată? El a venit să-și răscumpere Mireasa. El vine a doua oară să-și primească Mireasa, să o prindă sus, întâlnirea în văzduh, și vine a treia oară cu Mireasa Sa ca Rege și Regină. Vedeți?

Deci apoi, apoi, există trei de asemenea, trei în manifestările lui Dumnezeu. Dumnezeu s-a manifestat Însuși odată în Paternitate în timp ce a condus copiii lui Israel. Data următoare Dumnezeu s-a manifestat Însuși în Filialitate, Domnul Isus Cristos. A treia oară Dumnezeu s-a manifestat Însuși cu noi acum, Duhul Sfânt. Vedeți, trei manifestări, totul în treiuri...

10 Acum, să intrăm în lecția noastră. La câți le place să citească Biblia, și doar... Oh, o

iubesc. Cu voia lui Dumnezeu, când mă întorc... Voi ieși să îmi iau puțină odihnă acum pentru o săptămână sau două. Deci când mă întorc, cu voia lui Dumnezeu, vreau să țin o trezire aici la Tabernacol, o trezire de învățătură. Și vom lua undeva în Biblie și doar vom merge direct prin a noastră...

Amintiți-vă, câți dintre cei din vechime aici vă amintiți când obișnuiam să luăm Cartea Exodului, și să o luăm poate luni și luni, niciodată nu părăseam Exod?

L-am luat pe Iov odată, și ca și cum niciodată nu am ieșit. Vă amintiți aceasta? O doamnă mi-a scris o scrisoare, a zis: „Frate Branham, îl vei lua vreodată pe Iov jos de pe grămada de cenușă?” Am continuat pe acest subiect, sărmanul Iov stând acolo pe grămada de cenușă, știți. Toți prietenii lui l-au părăsit; era plin de bube și altele. Mi-a fost așa milă de sărmanul ins până când am...

Și apoi, cum Domnul s-a întors și l-a binecuvântat, din cauză că el a trăit cât de bine a știut, sub jertfa arsă. Asta a fost tot ce a știut, și el... să-și mărturisească păcatele. Și el a mers și și-a luat copilul, și a făcut o jertfă, a zis: „Poate că au păcătuit în ascuns; ei nu o știu.” Cum era un tată adevărat, și Dumnezeu i-a dat toți acei copii la sfârșit. Știți aceasta?

11 Zic, vreau să vă întreb ceva aici. Vă amintiți cum i-a dat copiii înapoi? Acum, amintiți-vă, El i-a dat dublu. Așa multe mii de boi a avut la început, când toți au fost luați, El i-a dublat boii. Când oile, El a dublat oile. Dar amintiți-vă, el a avut, cred că era, șapte sau doisprezece, am uitat acum câți au fost, fii și fiice. Dar el a avut același număr de fii și fiice; Dumnezeu i-a dat. Este corect? Vedeți, El i-a dublat toate bunurile aici pe pământ. Acum, dar fii și fiicele sale, toți au fost omorâți, dar El i-a dat același număr de fii și fiice. Ați observat-o? V-ați gândit vreodată la aceasta? Vă amintiți când am învățat-o? Vedeți?

Unde erau acei fii și fiice? În slavă așteptându-l. Vedeți, El i-a dat, pe fiecare. Vedeți, nu a fost nici măcar unul pierdut. Vedeți? Același număr de fii și fiice pe care El l-a specificat mai întâi, el l-a specificat la sfârșit. Dar El i-a dublat oile, și boii, și așa mai departe. Dar fii și fiicele sale au fost toți salvați, așteptând în slavă ca Iov să vină la ei. Oh, vai. Asta merită tot, nu-i așa? În regulă.

12 Cartea Evreilor. Pavel, după părerea mea, Pavel vorbind Evreilor, separând legea de har. Și am avut... Poate vom citi câteva versete din primele versete ale capitolului 10. Atunci vom începe la 19. Cred că noi... Să vedem.

... Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe, care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie.

13 Acum, cred în a obține această primă parte dreaptă, Pavel încearcă să le zică că vechile legi erau o umbră a lucrurilor noi viitoare. Acum, ei... O umbră este ceva...

Dacă mergeți către perete, sau în această direcție, spre lumină, veți afla că umbra voastră merge înaintea voastră. Dacă porneți către apusul soarelui, umbra voastră ar fi în spatele vostru.

Acum, observați: „Toată legea având o umbră a lucrurilor viitoare...” Vedeți, doar o umbră... Acum, sub vechea repartizare, Pavel încerca să zică cum erau ei tăiați împrejur, bărbații, în trup, era un model al tăierii împrejur al inimii, de Duhul Sfânt în această zi. Cum au ținut ei poruncile în urmă acolo, care erau scrise pe table de piatră. În ultimele zile, Dumnezeu a zis că le va scrie pe tablele de carne ale inimilor noastre.

14 Acum, sigurul fel în urmă acolo în care știau că era greșit... „Să nu furi.” Trebuiau să o vadă în porunci. Și legea a fost adăugată să aducă împăcare. Din cauză, dacă nu exista lege, ei bine... Dacă nu există lege, nu există păcat. Din cauză că nu este greșit...

Dacă nu există lege în acest oraș care să spună că nu poți trece pe roșu, nu poți face asta; de ce, treci pe roșu, nu ai greșit, din cauză că nu există lege care să zică așa.

Deci legea a adus mânia, sau a adus păcatul în vedere. Vedeți, ei nu au avut... Au făcut toate acele lucruri în urmă înainte de lege, și ei nu au păcătuit din cauză că nu exista lege să zică că au păcătuit. Dar când a venit legea, legea a fost adăugată până când a venit desăvârșirea.

Acum, omul întotdeauna a încercat să găsească ceva să se salveze. El încă face același lucru azi; nu a eșuat.

15 În India săptămâna trecută, acolo erau oameni venind care erau total orbi, privind la soare, încercând să găsească pace pentru sufletul lor. Unii din ei cu unghiile crescute prin spatele mâinilor lor, așa, încercând să găsească pace pentru sufletul lor. Zic că niciodată nu au lăsat mâna jos, și au avut-o ridicată de patruzeci de ani, încercând să găsească pace... Alții cu picioarele arse, aproape, unde au pășit pe cărbuni încinși încercând să găsească pace să calmeze zei lor. Stau pe sticlă, și sunt sticle vechi sparte și lucruri, stau pe paturi de cuie și altele încercând să găsească pace. Și nu există pace pentru ei pentru că este idolatrie. Și noi aici în America nu traversăm strada să găsim pace pentru sufletul nostru, la adevăratul și viul Dumnezeu. Asta este corect. Dar toate acele lucruri, acele idei păgâne ale omului...

16 În urmă în timpul când Dumnezeu a trimis legea, și a fost adăugată să arate că aceste lucruri erau păcat. Dar acum, acea lege nu putea lua păcatul. Numai marea păcatul. Vedeți?

Deoarece dacă nu există lege care să spună că nu poți face asta, de ce, nu este... Nu este... Dacă comiți sau încalci aceasta, aceasta... Nu o poți încălca, din cauză că nu există lege să o calci.

Dar când legea intră în efect, atunci păcatul este manifestat. Atunci ei vor... Ei zic: „Să nu furi. Să nu comiți adulter. Să nu mărturisești strâmb.” Toate acele lucruri. Le-au făcut înainte, dar nu puteau fi recunoscute ca păcat, din cauză că nu era lege împotriva lor. Dar apoi când legea a intrat, a făcut omul să realizeze că nu poate fura, nu poate minți și nu poate comite adulter. Și toate poruncile doar au mărit, dar totuși acea lege nu a îndepărtat păcatul. Numai a făcut omul să știe că era păcat. Atunci când Cristos a venit, Cristos a venit să ia păcatul. Vedeți?

Acum, singurul lucru pe care l-a făcut legea, ei știau că un înlocuitor nevinovat trebuia să moară pentru vinovat. Legea a început în urmă în grădina Edenului. Și atunci, acum, ei au oferit o oaie sau un bou, sau ceva, și-l omorau, aruncau sângele pe altar, și așa mai departe; din cauză că era acoperitoarea sau jertfa înlocuitoare. Dar niciodată nu putea îndepărta păcatul, din cauză că nu există suficientă tărie în viața animală să ispășească pentru viața umană, din cauză că viața umană este mai mare decât viața animală.

17 Acum, iată-ne stând aici, în această seară. Probabil că suntem germani, irlandezi și așa mai departe, unii oameni de culoare. Și ei, indiferent dacă sunt negri, albi, galbeni sau ce culoare au, dintr-o persoană am venit fiecare din noi. Vedeți? Asta poate fi dovedită științific, că poți merge în cea mai întunecată Africă și să iei cel mai negru om pe care-l poți găsi, și dacă ești bolnav, el îți poate da o transfuzie de sânge. Sângele tău este exact ca al lui. Sau poți merge în China și să iei cel mai galben om care există în China, și el îți poate da o transfuzie de sânge. Vedeți? Sau cel mai maroniu om care există în India, poate să-ți dea transfuzia de sânge. „Dumnezeu, printr-un sânge a făcut toate națiunile, toți oamenii.” Dar nu există un animal în lume care se va compara cu sângele uman. Vedeți? Sângele animal, fiecare din el este diferit. Dar sângele uman este tot la fel.

18 Acum, dacă asta nu ia ideea unora din acești oameni care vorbesc, și învață în școli aici, căci am evoluat din viața animală. Dacă ar fi așa, atunci animalul ar putea să dea omului o transfuzie de sânge. Dar sângele, viața umană, este la fel. Dar viața animală, unele din ele... Ca șarpele, el are sânge rece; un pește, el are sânge rece; dar acum, un urs, elan sau câine sau cal, ele sunt diferite. Nici, nici una din ele nu ar putea să dea sânge, unul altuia, din cauză că sunt toate diferite. Dar ființele umane sunt toate la fel.

19 Atunci deși jertfa sângelui animal, era numai un înlocuitor sub lege, până când a venit Isus, care nu a fost născut din vreun om. Nici un om de pe acest pământ nu a fost tatăl Său. El a avut o mamă, și mama era o fecioară, fecioara Maria, o fată de vreo optsprezece ani. Și Duhul Sfânt a preambrit-o, fiind Dumnezeu Tatăl Însuși, și a creat. Chiar Cel care a vorbit lumea în existență, doar a vorbit.

Știți, duminică, cum am intrat în ea. Când Dumnezeu vorbește, trebuie să fie așa. Nu există nici o cale deloc să scăpați de ea. Dumnezeu a zis: „Să fie,” și trebuie să fie. Nimic... Chiar Cuvântul Însuși... Și Cuvântul a fost un gând. Dumnezeu, când El... Înainte... Un cuvânt este un gând exprimat. Dumnezeu s-a gândit în mintea Sa, l-a vorbit în existență.

20 Și avem credință în inima noastră, credința lui Dumnezeu este în inima noastră, și o

putem vedea clar. Devine o credință, și apoi o vorbim, și vine în existență, același lucru, din cauză că gândirea lui Cristos este în om. Asta este ceea ce face vindecările și așa mai departe. Când aveți acea descoperire desăvârșită, doar ceea ce faceți, atunci știți cum să pășiți. Asta este, din cauză că acesta este mersul Creștin. Acum, dar sângele animalelor nu lua păcatul.

Atunci când Isus a venit, fiind Dumnezeu Însuși, manifestat în trup, Sângele Său nu a fost după nici un sânge al vreunui om. Fiecare din noi, fiecare profet, toți oamenii mari erau sânge uman. Dar acest Bărbat avea Sânge Divin. Dumnezeu Însuși a creat celula de Sânge.

Și persoana, voi, veniți dintr-o celulă de sânge, dacă v-ați uita la ea sub o sticlă. Am făcut-o acum câteva săptămâni. Și înmulțirea animalelor, astfel încât voi... sau vitelor, și zeci de mii de germenii acolo. Și acei germenii, micuțe celule de sânge, lovesc. Și în aceasta în omul obișnuit...

Dar în acest loc, Dumnezeu Însuși a creat această celulă de Sânge, fără vreun act al omului deloc. Și de acolo a venit Propriul Său Fiu, Cristos Isus, în care Dumnezeu Însuși a locuit, făcându-L Emanuel pe pământ. Acesta este tabloul. Asta este ceea ce trebuie să credeți să fiți salvați. Și apoi Isus, liber, nu a trebuit să o facă, dar liber cu dragoste în inima Lui pentru confrății Săi, a murit la Calvar și a vărsat acest Sânge, cu păcatele lumii pe El, încât El a luat păcatele noastre la Calvar asupra Sa.

21 Acum, nu este ceea ce pot face. Nu este dacă sunt bun sau nu. Este dacă El a fost bun. Niciodată nu pot să fiu suficient de bun să reușesc. Nu puteți fi suficient de bun să o faceți. Dacă reușiți vreodată, veți sta în meritele lui Isus Cristos. Vă spun aceasta acum, din cauză că nu există nimic altceva ce puteți face.

Dar Dumnezeu a transferat toate păcatele noastre asupra Lui, și El a murit. Și din cauză că El a murit un păcătos, Biblia a zis: „Sufletul Său a mers în iad.” Asta este corect. Și în timp ce El era acolo, El a predicat acelor care erau în închisoare, care nu s-au pocăit în îndelunga răbdare din zilele lui Noe.

„Dar era imposibil ca El să lase trupul Lui să vadă putrezirea, sau sufletul Său în iad.” Și a treia zi, El a înviat pentru justificarea noastră, arătându-ne, că în timp ce credința noastră este mărturisită în El, și am fost născuți din nou de Duhul, căci atât de sigur cum El a ieșit din mormânt, vom învia de asemenea în a doua venire a Sa. Oh, ce nădejde perfectă.

22 Oh, când vedeți religiile lumii și superstițiile lor, și apoi vedeți unde este salvarea noastră și nădejdea, bazată pe un principiu fundamental, încât toți diavolii din iad nu o pot scutura... Îi puteți vedea făcând-o frumos. Religia Buda este o religie frumoasă; religia Hindu este o religie frumoasă. Dar, frate, ele sunt fără viață cât pot fi.

Unde se află viața? Viața se află în Sânge. Și acesta este singurul Om care putea sângera felul corect de Sânge, din cauză că El era Sângele Propriu al lui Dumnezeu. Și El a sângerat Sângele care v-a răscumpărat pe voi și pe mine. Și așa salvarea noastră se află în Cristos Isus, ce a făcut pentru noi la Calvar. Indiferent cât de jos ajungem, cât de imorali ajungem, cât de poluați ajungem, când privim la Calvar cu o inimă corectă și ne mărturisim păcatele acolo la Calvar, asta o așează. Asta este corect. Imediat ce mărturisirea vă iese de pe buze și Dumnezeu este sub obligație să vă răspundă. Asta este corect. Oh, când mă gândesc la aceasta...

Oh, nu-i de mirare că Pavel a zis... Am stat acolo la cameră, ziua trecută, unde i-au tăiat capul, și l-au aruncat într-un șanț. M-am gândit... Doar înainte, el a zis: „O moarte, unde-ți este acul? Mormântule, unde-ți este victoria? Dar mulțumiri lui Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos.” Vedeți? Asta o fixează. Oh, despre asta îmi place să vorbesc.

23 Ascultați, unii dintre voi tinerii, s-ar putea să fiți tineri, și s-ar putea să fiți fragili, până când nu o observați. Așteptați încă puțin până când zaceți acolo în spital, doctorul zice că mai aveți două zile să trăiți, sau două ore. Așteptați încă puțin până când acea inimă începe să schimbe acea bătaie, și o simțiți venindu-vă pe mână. Oh, frate, veți căuta cu totul atunci. La ce se va ridica toată viața atunci? S-a terminat. Așteptați până când părul începe să încărunească pe cap, și realizați că întâmpinați o eternitate fără sfârșit acolo; și acest suflet care acum trăiește în voi, izbucnește caun dinte scos, smucindu-se din voi să meargă undeva încât nu știți unde mergeți, mai bine vă gândiți

acum și o fixați acum. Din cauză că s-ar putea să fiți scoși afară [Fratele Branham își trosnește degetele - Ed.] pur și simplu, fără a avea o șansă să vă pocăiți. Deci îndreptați-vă acum.

Nu există nici o scuză pentru americani. Acei păgâni afară în Africa de Sud, și în India, departe acolo, se vor ridica la judecată și vor condamna această generație, din cauză că avem Lumina, și Evanghelia și bisericile, și binecuvântările, și toate aici, și am refuzat să o acceptăm. Vedeți, acolo se află necazul, prieteni. Acum, spun aceasta brusc, din cauză că este pentru binele vostru (Vedeți?), din cauză că trebuie să faci asta.

24 Acum: „Legea având o umbră...” Oh, când mă gândesc la aceasta: „Legea având o umbră a bunurilor viitoare...” Priviți ce a oferit legea. Dați la următorul capitol, Evrei capitolul 11. Priviți ce a făcut Daniel sub lege. Priviți ce a făcut Enoh sub lege. Priviți ce a făcut Moise sub lege. Atunci dacă el numai trăia în umbra ispășitorului, ce ar trebui să facă Biserica Creștină azi, cu realitatea învierii Domnului Isus Cristos? Unde stăm în seara aceasta, prieteni?

Vă spun, ar trebui să facă toți Creștinii să-și încingă armura. Acolo a zis: „Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu. Și fiți siguri să aduceți platoșa, și coiful și scutul și toate acele lucruri.” Pavel a asemănat-o cu un soldat mergând la luptă. Și când trucerile vrăjmașului intră, ridicați-vă scutul, ieșiți și întâmpinați-l.

Acum, dacă legea putea produce aceasta, ce ar trebui realitatea Sângelui lui Isus Cristos? Când o literă moartă va face asta, ce ar trebui puterea de înviere, și puterea și Duhul Domnului Isus Cristos să producă?

25 Acum, ar trebui să venim cu cea mai înaltă cuviință. Ar trebui să intrăm în biserică ca sfinți adevărați ai lui Dumnezeu, să pășim și să ne luăm posesia, și să ne ținem gândurile pe Cristos. Ar trebui să părăsim toată lumea, pur și simplu. Și dacă sunteți cu adevărat născuți din nou... (Asta s-ar putea să taie acum puțin, dar știți că aceasta este casa de corectare.) Dacă sunteți cu adevărat născuți din Duhul lui Dumnezeu, inima voastră este acolo unde este fixată oricum. Asta este ce... Gândurile voastre sunt ancorate acolo. Vedeți? Dacă vreodată...

Isus a zis: „Cel ce aude Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață Veșnică. Cel care aude Cuvintele Mele și crede...”

26 Acum, dacă credeți corect... Dacă doar o mărturisiți cu buzele voastre, nu face prea mult bine. Dar din inima voastră, dacă credeți că Isus este Fiul lui Dumnezeu, nu puteți trăi aceiași viață pe care ați trăit-o odată. Nu puteți, dacă obțineți vreodată o priveriște adevărată a Calvarului. Acum, dacă doar luați o cale hazardată, doar prostindu-vă.

Dar când obțineți o priveriște a ceea ce a fost Isus... Oh, vai, cum îmi place să predic Divinitatea, Divinitatea supremă a lui Isus Cristos. Dacă puteți vreodată realiza cine a fost El, și ce a făcut pentru bărbați și femei, inimile voastre s-ar sfâșia în interiorul vostru, și ați fi dornici să aruncați la o parte murdăria lumii să trăiți pentru El. Oh, cât de minunat, și ce Persoană a fost. Dacă realizați coborârea lui Dumnezeu, dezvăluindu-se Însuși, coborând până când El poate intra în inima voastră...

27 Când Dumnezeu Tatăl, în forma unui Nor mare, a atârnat peste copiii lui Israel, și când El a stat pe munte în acea dimineață să scrie legea, de ce, chiar dacă un animal atingea muntele, el trebuia să fie împuns cu o săgeată. Numai prin sfințirea l-a adus pe Moise sus. L-a pus pe Aaron jos în partea de jos a dealului să privească și să păzească astfel încât nimic... Și când acest Stâlp de Foc a stat pe acest munte, fulgerele au izbucnit, și tunetele au răcnit, întunecimea s-a așezat. Când Iehova Dumnezeu, Creatorul întregii eternități a stat pe vârful unui munte pe care El Însuși l-a creat, densitatea norilor izbucnind de fulgere, scuturarea pământului, până când, Israeliții stând acolo în tabără, cu o jertfă sângerândă în jurul lor, a zis: „Să ne vorbească Moise, și nu Dumnezeu, să nu murim.”... Gândiți-vă la aceasta.

Același Atotputernic, Ființă măreață, s-a smerit și s-a dezvăluit, și a venit într-un trup de carne ca oricine să-l poată atinge cu mâinile. Ce făcea El? Pretinzându-și drumul, încercând să intre în om. Apoi după ce s-a dus și și-a oferit propriul Său Sânge, când nici un alt sânge nu va face... Nu-i de mirare că El a fost prețul fără preț al cerului. Nu-i de mirare că El era Regele regilor. Când El s-a dezvăluit, și a coborât și s-a încredințat în mâinile păcătoșilor să fie bătut, și scuipat, și lovit, și atârnat pe cruce și omorât... Când El stătea acolo, cineva a zis... „Ei bine,” El a zis: „Îl pot chema pe Tatăl Meu, și El mi-ar

trimite zece legiuni de Îngeri. Dar Împărăția Mea nu este din această lume.”

Și acolo mulțimile au zis: „La moarte cu El. La moarte cu El.”

De ce nu s-a întors în jur și să zică: „La moarte cu voi”? Iată motivul că nu o putea face, prieteni. Priviți-l. Ei erau proprii Lui copii. Să te gândești la copilul unui om strigând după sângele tatălui lor... Dacă copilul meu striga după sângele meu, nu ar exista nimic altceva ce aş putea zice: „Luați-mă.” Dacă El refuza să o facă, El își pierdea copiii, propria creație, ființele umane. Și ei erau aceia care strigau după Sângele Său. Vă puteți imagina copiii strigând după Sângele Tatălui lor? Acesta este motivul că El nu putea zice nu. Dacă El zicea nu, ei erau pierduți. Mor liber pentru copiii mei, și orice tată ar face-o. Priviți ce era El, copiii Săi strigând după Sângele Său.

28 Și justiția legii cerea Sânge. Și sângele oii nu o făcea; sângele caprelor nu o făcea; sângele vitelor nu o făcea; dar Sângele lui Dumnezeu trebuia să o facă. Și Dumnezeu s-a făcut trup, a trăit aici pe pământ. Acea Persoană măreață tunând pe Muntele Sinai era aici în trup atunci.

Atunci El a curățit calea încât să poată veni și să locuiască în inima voastră. Și acum același Duh, care a tunat de pe Muntele Sinai, locuiește în inima umană. Ce minunat... Doamne, asta, asta ar trebui să facă toate inimile să sară, și să—să te gândești la ea.

29 Acum, trecând repede, Pavel merge înainte, jos la versetul 5 și 6 aici. Încercăm să ajungem la al 19-lea, astfel încât ne putem grăbi. Al... Al 5-lea și al 6-lea, și în jos, el vorbește despre cum legea preumbrea. Cum că în Vechiul Testament... Am trecut prin ea ziua trecută, oh, acum câteva luni a fost, în școala duminicală.

Omul a păcătuit; să zicem că a comis adulter, sau a furat, sau a încălcat Sabatul, sau altă poruncă. Atunci el trebuia să ia un miel, și trebuia să aducă acest miel la bătrâni, și ei trebuiau să ia acest miel. Mielul trebuia să fie fără pată, trebuia să fie fără o pată pe el. Priviți la însemnătate aici. Mielul trebuia să fie fără pată pentru o persoană pătată. Amin. Sper că o vedeți. Vai.

30 Îmi amintesc de o poveste. Nu știu dacă am mai spus-o vreodată, sau nu. Este doar o micuță poveste științifică, căci... Sub lege, dacă bătrâna iapă avea un mânz, și el era un catâr, știți, și urechile lui rupte, și genunchii loviți, și oh, ce catâr oribil cu ochii încrucișați... Ei bine, acest catâr, dacă se putea privi, el ar zice: „Oh, vai! Când stăpânul iese, mă va omorî, din cauză că eu... Nu mă va hrăni. Nu sunt vrednic să trăiesc. Priviți-mă, ce încurcătură oribilă sunt.”

Dar dacă mama putea să-i răspundă micuțului, i-ar fi spus: „Așteaptă un minut, iubitele! Poți trăi, din cauză că ești primul al meu, și ai un drept de naștere. Acum, când stăpânul iese și te vede în toată condiția ta, el trebuie să se întoarcă și să ia un miel fără o pată pe el, și să-l omoare astfel încât acest catâr cu arătare invalidă să poată trăi.” Vedeți, preotul niciodată nu a văzut catârul; el a văzut mielul. Nu era dacă catârul era perfect; mielul trebuia să fie perfect.

31 Oh, sper că o vedeți. Nu este dacă sunteți suficient de bun să fiți un Creștin sau nu. Este dacă El a fost suficient de bun. Dacă Dumnezeu l-a acceptat și Sângele Lui face o ispășire, Dumnezeu nu vă vede, El vede Mielul. Oh, vai.

Atunci acest catâr micuț își putea ridica coada sus în aer și să respire, și să sară, și să fugă în jur peste câmp, să aibă un timp bun. El va trăi. Dar unul perfect, trebuia să moară pentru imperfect.

Acesta eram eu, William Branham: nu bun, ne potrivit să trăiesc, vrednic să merg în iad, născut într-o familie păcătoasă, crescut un păcătos; bun de nimic, nici un sunet pentru mine. Asta este corect. Dar într-o zi, am acceptat-o. Aleluia. Când Dumnezeu s-a uitat jos la Cristos, și Cristos mi-a luat locul, atunci Dumnezeu nu m-a mai văzut pe mine; El îl vede pe Cel perfect. Atunci, atât timp cât sunt aici, în El, atunci sunt perfect; nu în mine însumi, în El; nu desăvârșirea mea, nu am nici una; nu aveți nici una. Dar este desăvârșirea Sa.

32 De aceea, Isus nu a făcut o greșală când a zis: „Fiți dar desăvârșiți, așa cum Tatăl vostru din ceruri este desăvârșit.” Și cum poate o ființă umană să fie desăvârșită? El poate să fie desăvârșit prin credința Lui perfectă odihnindu-se în El, zicând: „El a plătit prețul pentru mine.”

Isus a plătit tot,

Totul îi datorez Lui;
Păcatul a lăsat o pată roșie,
El le-a spălat albe ca zăpada.

Vai, asta ne face pe toți Metodști strigători, (nu-i așa?) când vă gândiți la aceasta. Voi... Cred în ea. Cred într-o experiență de modă veche a strigatului. Da, domnule. Dacă copilul primește felul corect de vitamine, întotdeauna se simt bine, știți. Știți ce vreau să zic. Avem nevoie de ceva vitamine spirituale în biserici azi. Nu credeți așa?

33 Îmi amintește de un fermier, odinioară. El avea un micuț... Fermierul, el avea un hambar, și el avea toate uneltele de cultivat posibile pentru a cultiva, tractoare și altele. Dar era prea leneș să cultive, deci el și-a lăsat locul să se umple de buruiene. Și când a venit toamna, singurul lucru de făcut era să taie buruienile și să le pună în hambar.

Și acolo era un alt fermier, nu avea un hambar așa frumos, dar avea... El era un om deștept. El ieșea, și era industriaș. Și lucra din cauză că dorea să-și hrănească turma. Și a recoltat ceva trifoi și lucernă, și le-a urcat în hambar.

În ambele ferme era un vițel născut în fiecare an - acest an. Și când, vițelul în celălalt hambar, el trebuia să fie hrănit cu buruieni, dar avea un hambar frumos. Și celălalt vițeluș nu avea prea mult hambar, dar avea ceva să mănânce.

34 Asta îmi amintește de unele din aceste biserici vechi, priviți la aceste locuri mărețe, înalte, năzuitoare, știți, cu o orgă de o mie de dolari (mii vreau să zic), și scaune plușate și totul așa. Dar este ceva de mâncare acolo? Acesta este următorul lucru.

Intrați în ceva misiune micuță undeva, știți, și s-ar putea să găsiți destulă acolo, știți, ceva vitamine spirituale. Dumnezeu le are pentru voi, să vă ridice duhul, să vă energizeze puțin. Aceasta este predicarea Evangheliei. Aleluia. Dacă asta nu va energiza biserica, nu există nimic care o va face. „Credința vine prin auzire, auzirea Cuvântului.”

Când aud că Isus a murit pentru mine, zic: „Asta o așează. Glorie lui Dumnezeu. Sunt în siguranță acum din cauză că sunt în El.” El m-a acceptat. Asta este corect. El m-a ales. V-a ales. Pe fiecare din voi aici, aceștia sunt Creștinii, Isus v-a ales. Este a voastră. În regulă. El v-a luat.

35 Și acest vițeluș, unul din ei s-a sucit, a fost în acest hambar mare fin, și iesle de paisprezece carate, știți, și staule și lucruri. Când a ieșit, sărmanul ins abia putea pași, știți. El era așa slab; mâncând buruienile toată iarna. Deci celălalt... El a ieșit în curtea hambarului, știți, și vântul căldicel suflând, și cumva... vântul aproape doborându-l; el era așa slab.

Și acolo de cealaltă parte, acest fermier a dat drumul vițelului său afară, și oh, el tot gras și rotund, știți. Vai, era într-o formă bună. Când a ieșit acolo, el a început să sară în sus și-n jos, făcând pozne, știți, avea adunări Penticostale bune, mari, doar sărind în jur acolo.

Știți ce a făcut micuțul vițel? Cel din hambarul mare, avea toate lucrurile mari, știți. El s-a uitat jos, a tras cu ochiul printr-o crăpătură, și a zis [Fratele Branham ilustrează - Ed.] „Tulai,tulai, tulai, asemenea fanaticism, asemenea fanaticism!”

Acest ins micuț se simțea bine, nu-i de mirare că putea sări. El era îngrășat. El s-a simțit bine.

Așa este un om când își ia vitaminele spirituale. Casa lui Dumnezeu, vine acolo, și sufletul lui hrănit din Cuvântul lui Dumnezeu, unde știe că stă. Toate superstițiile sale vechi zboară. Și închinarea Diavolului și altele, doar se împrăstie, când văd că Isus Cristos a murit în locul meu, și a luat locul meu acolo la Calvar. Dragostea Divină, pură vine acolo. Mă face să mă comport rău față de lume din când în când. Doar mă simt foarte bine în legătură cu ea, din cauză că sunt îmbuibat cu vitaminele, asta este, aceste vitamine vechi Aici.

36 Acum, Pavel a zis, când închinătorul vine și aduce micuțul... Dacă el a greșit, el vine cu acest mieluleș. Acum, marele preot s-a uitat, preotul a făcut-o, a văzut că acolo nu era nimic greșit cu mielul, l-a verificat, a văzut dacă este în regulă; și dacă o făcea, atunci el a pus mieluleșul jos pe altar.

Și aici a venit omul care a greșit; el a zis: „Acum, am furat. Și știu acum că sunt supus morții, din cauză că am greșit. Dumnezeu nu vrea să fur; poruncile Sale zic să nu o fac. Acum, îmi voi pune mâinile peste acest miel. Și poruncile lui Dumnezeu zic aici:

„Să nu furi,” și am furat. Deci sunt... știu că sunt supus morții. Ceva trebuie să răspundă pentru păcatul meu, din cauză că am furat. Și Dumnezeu a zis că ziua în care mănânc, în acea zi voi muri. Deci am furat. Și Dumnezeu a zis: „Ai furat, trebuie să mori pentru asta.” Deci El a cerut dacă nu vreau să mor, trebuie să aduc un miel. Deci pun mielul jos aici; îmi pun mâinile pe capul acestui micuț, și el doar sângerând și continuând. Și zic: „Doamne Dumnezeule, îmi pare rău că am furat. Mărturisesc și-ți promit că nu voi mai fura dacă doar mă vei accepta acum. Și pentru jertfa mea, și pentru moartea mea, acest mielușel va muri în locul meu.”

Atunci lua un cârlig mare, și îl puneau sub gâtul lui, și îl tăiau așa, îl înălțau așa, și acest ins sângerând, sângerând, lâna căzând, tot plin de sânge așa, și gura sa sărmană, și sângerând, sângerând, sângerând. Și primul lucru care-l știți, sângele său curgând și el își apleacă capul. Asta este tot.

Atunci, omul, este notat jos aici ca amintire, este pus într-o parte a chivotului, așa, că acest om a făcut o mărturie. Dacă o face a doua oară într-un an, el trebuie să moară oricum; el trebuie să moară cu mielul.

37 Acum, acesta era Vechiul Testament. El a mers imediat afară acolo, imediat ce și-a făcut mărturia, a ieșit imediat. Și poate a comis adulter. Poate a greșit ceva, îndelung pe acesta...?... Când a mers afară acolo... Poate a omorât un om. Fie... Când a ieșit... Oricum, a mers cu același lucru în inima lui, pe care l-a avut când a intrat. Nu există nici o schimbare în el; numai prin lege, litera legii, a răspuns cererii. Acum, asta nu-i putea schimba inima. Singurul lucru care-l știa că era greșit, din cauză că a citit-o în lege, și mielul a murit în locul lui. Acum, când Isus a venit (Vedeți?), Sângele lui Cristos... Vedeți, ce fel de sânge a fost acesta care a fost sângerat? Sângele animal. Viața animală, pentru o viață umană, doar nu poate lua păcatul: nu poate.

Acum, când a venit Isus, era numai viața umană, dar era propria Viață a lui Dumnezeu, Însuși. Asta este ce era în Sângele Său.

38 Acum, vedem că am greșit: „Oh, am greșit. Am păcătuit. Am trăit greșit.” Acum, vin la altar. Prin credință văd Jertfa; îmi pun mâinile pe capul lui Isus. Zic: „Scumpule Dumnezeu, știu că... Sunt un păcătos, și plata păcatului este moartea. Și dacă greșesc, trebuie să mor. Și dacă mor, nu pot veni în Prezența Ta, voi fi pedepsit în chinuri pentru veci de veci. Deci sunt greșit, Tată. Și vreau să fiu corect, și nu vreau să mor așa.” Deci îmi pun mâinile peste capul Lui, și viața Lui a fost luată pentru viața mea. Dar lucrul ei este, când plec de la altar, plec cu o inimă schimbată. Vedeți?

39 Primul om a plecat sub lege, sub sângele animal; nu-i putea schimba inima, din cauză că viața animală nu se compară cu viața umană. Animalul nu poate da sânge uman. Vedeți? Animalul nu o poate face, din cauză că viața sa este o viață diferită. Și un animal are o viață, dar nu un suflet. Un animal este o ființă vie dar nu un suflet. Dar Dumnezeu a pus sufletul pe om. Deci atunci, sufletul meu... Ce este sufletul? Natura duhului.

Și când sufletul lui Cristos a fost lăsat... nu lăsat în iad, ci a fost înălțat, prin Sânge, vărsarea Sângelui Său, când Dumnezeu l-a dus la Calvar, i-a amestecat Sângele acolo pe cruce; și când El a stat acolo clătinându-și capul înainte și înapoi, coroanele în jurul capului său, așa, cu spini, Sângele curgând jos pe fața Sa, curgând de pe părul Său pe umeri, strigând într-o limbă necunoscută: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?” iată Mielul. Acesta este Acela. Acesta este Cel nevinovat care a murit, ca ei, cel nevrednic, să pot fi îndreptat, încât să am un drept la viață. Acesta este nevrednicul. Eu... Suntem...?...

40 Sunteți cei nevrednici pentru care a murit Mielul. Acum, urcați aici și vă puneți mâinile pe El (Vedeți?), și vă faceți mărturia, și Dumnezeu vă răspunde înapoi cu Duhul Sfânt, ca o confirmare că El v-a primit.

... printr-o jertfă,... (Iat-o.)... printr-o jertfă el ne-a desăvârșit pentru totdeauna...

Acolo sunteți. Pentru că închinătorul venind în fiecare an era în continuu, în fiecare an, s-a întors; și trebuia să vină anul următor, aceeași dorință în inima sa. Dar când El a făcut o Jertfă, prin El Însuși, fiecare păcat, fiecare dorință de păcat, și totul a fost luat de pe inima omului. Și el stă desăvârșit în privirea lui Dumnezeu, nu prin ceea ce a făcut, dar ceea ce a făcut Isus pentru el. Și el a acceptat Jertfa Domnului Isus Cristos. Oh, ce

lucru minunat, prieteni.

41 Acum: „Având de aceea...” Acum, versetul al 19-lea. Mai avem vreo douăzeci de minute; să le punem toate în Scripturi atunci. Acum, versetul al 19-lea.

*Astfel dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în
Locul prea sfânt,...*

Ascultați, iat-o. Acum, intrare în Locul prea sfânt... Există un loc sfânt, apoi cel mai sfânt loc. Este numit sfânta sfintelor. Marele preot intra o dată pe an. Și când o făcea, primul lucru pe care trebuia să-l facă trebuia să fie stropit, însuși. Chivotul era în spatele perdelei.

Și marele preot trebuia să fie uns cu parfumul făcut din trandafirul din Șaron. Nici un alt parfum nu o făcea. Știați că Isus a fost numit Parfumul din Șaron? Ce este un trandafir? De unde vine parfumul? Din trandafir. Unde...

42 Isus a fost numit Crinul din vale. Este corect? Oricine știe de unde vine opiumul? Dintr-un crin. Opiumul este adus din crin. Și ce face opiumul? Opiumul ușurează durerea. Când omul este bolnav și suferă așa de groaznic, ei își pierd mințile, nebuni, le dau o injecție de opiu, și asta o așează. Ei încetează. Asta este în natural.

Isus, în spiritual, este Crinul din vale. Și când ajungeți la un asemenea loc încât nu vă mai suportați, și viața nu înseamnă nimic pentru voi, Dumnezeu are o injecție de opiu pentru voi din Crinul din vale care liniștește toate necazurile voastre, toate sunt duse. Nu trebuie să vă îmbătați cu whisky să vă liniștiți necazurile; ele se întorc din nou. Dar veniți și luați o băutură de opiu din Crinul din vale, și ele sunt terminate pentru totdeauna.

Să vină, să treacă, orice; dacă trăiți, dacă muriți, dacă sunteți aceasta sau aceea, sau cealaltă, nimic nu vă separa de dragostea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus. Creștinilor nu le este promis un pat de flori de odihnă, dar li s-a promis suficient har pentru orice nevoie care o au. Amin.

Zic, cred că mă simt religios chiar acum. Gândiți-vă. Da, domnule. Din cauză că atunci când sunt epuizat și mă întreb, mă uit aici și văd aceasta desfășurându-se, aceea desfășurându-se, dar mă gândesc: „Așteaptă un minut. Vai, vai.” Vedeți? Acolo este Crinul din vale.

43 Acum, ce face mirosul? Un miros, femeile pun parfum pe ele pentru plăcere. Un bărbat își dă cu aftershave, uneori, așa, acel parfum, mirosul urât va fi luat la o parte de la voi. Când pașiți în prezența cuiva cu parfum pe trup sau cu altceva, parfumul este să îndepărteze acel miros; astfel încât voi, în prezența persoanei, să nu fiți un nerod. Este de nesuportat. Asta este ce parfumul sau... Săpunul are miros în el. Și vă spălați cu săpun sau pudră de tâlc, sau altele, pentru asta o folosesc.

Acum, observați. Amin. Mă simt bine. Priviți. Isus a zis... Vedeți, El era Trandafirul din Șaron, și El a fost oferit lui Dumnezeu ca un Salvator frumos mirositor. Și aceasta... Și apoi când devenim de nesuportat lângă Dumnezeu, și așa (scuzați expresia) așa de împruțiți (Vedeți?), încât păcatele noastre și lucrurile sunt așa de rele și așa de scârboase, atunci venim la Calvar și unde...

44 Un crin, sau orice floare, înainte să poată fi făcut parfumul... Luați o floare, este frumoasă, un crin mare al dimineții, sau un trandafir. Trandafirul din Șaron este o floare frumoasă. În timp ce trăiește, este frumos. Dar să scoți parfumul din el, să obții parfumul, trebuie să fie strivit. Și ei îl strivesc și storc parfumul din el.

Vedeți, Cristos, când a fost aici pe pământ, El era frumos. El a vindecat bolnavii. A înviat morții. Viața lui nu a avut comparație. El a fost frumos. Dar să vă facă pe voi ca El... Când Dumnezeu s-a uitat jos, a zis: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care îmi găsesc plăcerea să locuiesc.” A zis: „Jertfele voastre sunt împruțite în nasul meu, dar Acesta este Cel în care îmi găsesc plăcerea.” Acum, El își găsea plăcerea.

Și să ne facă plăcuți pentru Dumnezeu, El a trebuit să fie strivit la Calvar, și păcatul acestei lumi a trebuit să fie stors din viață, din El. Și El a murit, purtând păcatele lumii, ca noi să putem fi unși cu Trandafirul din Șaron. El era Crinul din Vale. „El a fost rănit pentru fărădelegile noastre,” un Salvator frumos mirositor. „Prin rănilor lui suntem vindecați,” Crinul din Vale care ne dă opiumul să ușureze boala noastră și durerea. Ce tablou minunat.

45 Acum, marele preot, înainte să poată intra în sfânta sfintelor, primul lucru, el trebuia să aibă făcută o anumită haină. Nu putea fi făcută de oricine; trebuia să fie făcută de mâna sfântă. Asta arată că hainele noastre...

Iat-o. Eu... Doar s-a întâmplat să vină la mine atunci. Frate, dacă numai purtați o haină a bisericii, mai bine scăpați de lucru; nu puteți merge în spatele sfintei sfintelor. Haina pe care o purta marele preot acolo trebuia să fie făcută de mâna sfântă, bunuri selectate (Amin.) rânduite de Dumnezeu. Iat-o. Deci dacă vă înscrieți la biserică și credeți ca sunteți în regulă, sunteți greșiți. Vedeți? Trebuie să fie haina selectată de Dumnezeu. Și zdreanța neprihănirii noastre proprii nu va sta în Prezența Sa. Este nevoie de Duhul Sfânt, care este Haina lui Dumnezeu care îmbracă credinciosul să meargă dincolo de sfânta sfintelor. Oh, asta este bună. Îmi place asta. Asta a fost una nouă. Niciodată nu am înghițit vreuna ca asta mai înainte, dar asta este, acest fel, asta este vitamina reală. Vedeți? Este nevoie de Duhul Sfânt.

46 Priviți în pilde la... A mers la cina nunții, și toți la cina nunții a trebuit să aibă un anumit fel de haină. Și el a întâlnit un om acolo care nu avea felul corect de haină. Și el a zis: „Prietene, ce faci aici? Cum ai intrat?” Acum vedeți, dacă știți pilda. În orient acolo în țările estice, când fac o nuntă (până azi), mirele invită pe oricine dorește.

Și Dumnezeu poate... „Nici un om nu poate veni la Dumnezeu, sau să vină la Cristos, decât dacă-l cheamă Dumnezeu mai întâi.” Vedeți, este alegerea lui Dumnezeu. Acum, priviți îndeaproape.

47 Și apoi mirele, dacă el dă invitația, el trebuie să ofere hainele. Și nici un om... Din cauză că el invită săraci; invită bogați. Dar să facă pe toți să arate la fel, el trebuie să aibă același fel de haină pe el, săracul trebuie să o facă, pe care o are bogatul. O pricepeți?

Acum, când Dumnezeu dă unui om sărman Duhul Sfânt, este același Duh Sfânt pe care-l dă bogatului. Vedeți, ei toți trebuie să fie la fel, încât când vin în Prezența lui Dumnezeu, nici unul nu poate zice: „Sunt îmbrăcat mai bine,” din cauză că este același Sânge, și același har, același Duh Sfânt făcându-vă să vă comportați la fel. Bogatul și săracul trebuie să vină la fel. Asta este pilda exactă. Observați.

Și apoi când au venit cu invitația lor, ei... Hainele au fost date la ușă. Omul a stat acolo; și-a arătat invitația, încât a venit și a prezentat-o. O fac în India chiar acum. Și așa, intră în nuntă. Portarul stând acolo la ușă, slujitorul, și vă dați invitația. „Da, domnule.” Ei se întind aici, ia o haină, doar o haină, și o pune pe el. El intră. Asta arată că el a fost invitat oficial; oficial a fost acceptat, și acum el este un membru. Amin. Iată-vă.

48 Acum, Dumnezeu Tatăl, Duhul Sfânt, iese și vă dă o invitație la Cina Nunții? Vedeți? Acum, depinde de Mire, atunci, să ofere hainele. Și El a făcut-o prin propria Sa Viață, dând Duhul Sfânt. Și veniți la ușă (Amin.) cu invitația voastră. Isus a zis: „Eu sunt Ușa turmei.” Și când veniți prin Numele lui Isus, primiți botezul cu Duhul Sfânt (Este corect?), primiți Duhul Sfânt, atunci intrați și deveniți un membru, un membru al familiei lui Dumnezeu: Un membru.

Ziceți: „Un membru?” Sigur. „Voi deveni un slujitor?” Nu, nu. Deveniți un membru. Nu sunteți slujitori. Sunteți fii și fiice. Acum suntem fii și fiice de Dumnezeu, un membru al familiei. Doamne, oh, vai. Poate că locuiesc într-o cocioabă, dar sunt din Sânge Regal. Acolo sunteți, un membru al familiei lui Dumnezeu. Asta este Scriptura. Asta este ceea ce zice Scriptura. „Ce fel de dragoste ne-a acordat Tatăl (Vedeți?), încât să putem fi numiți fiii lui Dumnezeu.” Oh, vai. Iată-i, calitatea de membru.

49 Acum, marele preot, fiind uns, intrând, trebuia să ia sângele unui animal cu el sau murea.

Și un alt lucru, în legătură cu haina sa. Știați, la sfârșitul acestei haine, ați știut vreodată ce era la capătul ei? El avea ceva la capătul ei. Și fiecare... Era un lucru micuț atârnat jos la capătul marginii hainele sale, și era o rodie și un clopoțel, și o rodie și un clopoțel.

Și trebuia să pășească într-un anumit fel când intra. El nu se putea preface oricum. Trebuia să pășească într-un anumit fel. Pentru că de fiecare dată când a făcut un pas, clopoțelii trebuiau să sune, lovindu-se de rodii: „Sfânt, sfânt, sfânt pentru Domnul.” Atunci Domnul îl auzea apropiindu-se. Amin. Aleluia.

Iat-o. Dumnezeu vă aude dacă veniți pe calea oferită de Dumnezeu în apropierea voastră, pentru că veniți, strigând din inima voastră: „Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Dumnezeu Atotputernic.” Acolo intrați, când căutați după Duhul Sfânt. Vedeți? „Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Dumnezeu Atotputernic.”

50 Și apoi, adunarea, singurul fel în care știau... Acum, dacă intrați fără să fiți îmbrăcați exact în acest fel, el murea în ușa. El nu mai ieșea niciodată. El murea acolo, dacă nu intra îmbrăcat și uns să intre. Acum, singurul fel în care adunarea știa dacă era corect sau nu... Oh, Doamne. Singurul fel în care adunarea așteptând știa dacă marele preot era corect sau nu, auzea zgomotul clopoțelilor. Acolo era un zgomot, și așa știau dacă el era corect sau nu.

Mă întreb dacă același lucru funcționează și azi. Dacă treceți pe lângă o biserică, și totul este tăcut și liniștit, nu știu. Dar el face un zgomot, știți; el lasă oamenii să știe că Dumnezeu încă este pe tron, Dumnezeu răspunde rugăciunii, oamenii încă au Duhul Sfânt, strigând laudele lui Dumnezeu, slăvind-l pe Dumnezeu, făcând multă gălăgie. Adunarea zice: „Ei bine, El trebuie să fie în jur pe aici. Acesta este un loc viu.” Când intrăm în sfânta sfintelor și pretindem să fim Creștini, acolo trebuie să fie ceva zgomot făcut. Și nu vreau să zic multă absurditate. Vreau să zic ceva zgomot real, adevărat. Asta este corect. Acum, priviți aici.

*Astfel dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în
Locul prea sfânt,*

*pe calea cea nouă și vie,... (nu vechea lege)... pe care ne-a deschis-o El,
prin perdeaua dinlăuntru, adică trupul Său: -*

și fiindcă avem un Mare preot pus peste casa lui Dumnezeu,

*să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină, cu inimile stropite și
curățite de un cuget rău, și cu trupul spălat cu o apă curată.*

*Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este
Cel ce a făcut făgăduința*

51 Asta scoate tot. Acceptați-o și fiți născuți din nou. Atunci urcați-vă cu credința pură, știind aceasta, că Dumnezeu a promis și Dumnezeu nu poate minți. „Dumnezeu mi-a promis Viața Eternă dacă cred în Fiul Lui, Isus Cristos. O cred; și El îmi dă Viața Eternă.”

52 Am făcut multe greșeli, încă mai fac, întotdeauna voi face. Dar când le fac, Duhul Sfânt îmi spune că este greșit. Atunci mă pocăiesc chiar acolo: „Doamne, iartă-mă. Nu am vrut să o fac. Ajută-mă acum.” Și pășesc înainte, același lucru. Din cauză, imediat ce îmi iese de pe buze: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este drept să le ierte.” Este corect? Aleluia.

Diavolul zice: „Știi ce? Îți spun. Ar trebui să mergi să faci un anumit lucru. Nu l-ai făcut. Uh-huh, ai păcătuit, nu-i așa?”

Zic: „L-am mărturisit.”

„Ei bine, îți spun...”

„Nu, nu-mi vorbi. Nu, domnule. Am credință perfectă în Cel ce mi-a spus. Dacă îmi mărturisesc greșelile, El mă va ierta. Deci le-am mărturisit. Doar pleacă de la mine. Nu-mi pasă nimic de tine oricum, deci doar mută-te.”

Pășesc cu îndrăzneală chiar înainte. Dacă moartea zace acolo, asta este în regulă; mă mișc către ea cu o credință perfectă că Dumnezeu a promis că El vă va învia în ultimele zile. Da, domnule.

53 Așa cum vă spuneam; nu știu dacă v-am spus sau nu... Aici acum câteva zile în urmă, înainte să merg peste mări, stăteam, și, Gene, aproape că am făcut cum ai zis tu. Încercam să mă pieptăn, ce, părul care mi-a mai rămas. Soția m-a privit. A zis: „Scumpule. Hm.” A zis: „Mai bine porți peruca pe care le-au dat ei acolo în California.”

Am zis: „Iubito, îmi place foarte mult, dar îmi este rușine.”

Ea a zis: „Doamne, Bill, cu siguranță îți iei... Părul s-a dus cu adevărat, nu-i așa?”

Am zis: „Da, asta este corect.” Dar am zis: „Oh, aleluia.”

Ea a zis: „De ce zici ,aleluia'?”

Am zis: „Niciodată nu am pierdut nici unul.”

Ea a zis: „Niciodată nu ai pierdut unul?”

Am zis: „Nu.” Am zis: „Vezi, iubito, îmbătrânesc.” Am zis: „Merg pe patruzeci și cinci de ani.” Am zis: „Sunt bătrân.” A zis: „Nu... Doamne,” am zis: „îmbătrânesc. Eu... Nu contează pentru mine dacă sunt chel sau ce. Nu contează pentru mine, atât timp cât nu răcesc așa de ușor, și...”

Și ea a zis: „Ei bine...” Am zis... Dar a zis: „Ei bine, unde...” A zis: „Dar ai zis că părul tău nu s-a dus.”

Am zis: „Nu s-a dus.” De ce, am zis: „Isus a zis: „Nici un fir de păr de pe capul vostru nu se va pierde.”” Vedeți, vedeți?

Ea a zis: „Vrei să zici...? Ei bine...”

Am zis: „Iubito, în înviere, când voi ieși, ca un tânăr cum eram când m-am căsătorit, umerii drepți, nici o zbârcitură, părul negru ondulat,” am zis: „așa voi arăta din nou.” Da, domnule. Am zis: „Nu voi pierde nici unul din ele atunci.”

Ea a zis: „Ei bine, ei bine, unde sunt ele?”

Am zis: „Te voi întreba ceva, și apoi, dacă îmi vei răspunde, îți voi răspunde.”

Ea a zis: „Ce?”

Am zis: „Unde au fost ele înainte să le am?”

Ea a zis: „Ei bine, cred că Dumnezeu a avut...”

Am zis: „Acolo este unde el le-a avut de asemenea.” Am zis: „Ele sunt încă acolo. Fiecare vitamină care a fost în ele, fiecare celulă de viață care a fost în ele, fiecare atom care a fost în ele, fiecare particică de petrol care a fost în ele, fiecare particică de lumină necesară să le facă, Dumnezeu le-a avut în mâinile Sale. Și nici unul nu va pieri. Ele sunt fiecare undeva în mâinile lui Dumnezeu.”

54 Mă uit, ochii mei se micșorează, inferiorul foarte larg, riduri mari pe frunte. Și uneori trebuie să mă forțez să mă uit în Biblie. Și doctorul mi-a spus că am o vedere perfectă, douăzeci-douăzeci, dar a zis: „După ce treci de patruzeci de ani, globul ocular devine neted, și nu poți citi prea aproape de tine.”

Am zis: „Da, domnule, știu asta.”

El a zis: „Continui să-ți împingi Biblia mai departe, și mai departe.” A zis: „După o vreme o ai cu mult afară acolo.”

Am zis: „Iau literele cele mai mari, sau ceva asemănător.”

El a zis: „Ei bine, este doar o natură.”

„Mă uit acolo și pot vedea părul aflându-se pe marginea farfuriei.”

El a zis: „Ei bine, ai patruzeci de ani, domnule.” El a zis: „Globul tău ocular doar exact... Ca părul tău încărunțindu-se, și așa mai departe,” a zis: „trebuie să-l ai.”

Am zis: „Uh-huh.”

55 M-am uitat la toată aceasta. Și observ umerii mei, și stau cu umerii aplecați. Eram un tânăr athletic. Mă îngraș acum. Am patruzeci de livre în plus. Și am picioare grase de la început, și acum este greu să pășesc în jur. Dureri și suferințele venind, ei bine, îmbătrânesc, asta este tot.

Nu am nevoie de toată această strălucire pe care obișnuiam să o am, dar nu am pierdut nimic din ea. Fiecare metru care a fost în piele care m-a făcut tânăr, Dumnezeu încă îl are. Asta este corect.

Și această carcasă veche doar trăgând, asta este tot. După o vreme, va deveni bătrână și zbârcită, și poate ca restul familiei Harvey, din partea mamei... Care, ei zic că arăt ca Harvey. Toți iau paralizia. Vi-l amintiți pe bunicul, cel care a construit biserica aici, știți. El întotdeauna tremura, mergând așa (Vedeți?), și avea paralizie.

Am observat-o pe sărmana mamă zilele trecute. Sper că ea nu este aici, dar... Oh, nu știu dacă... Ei bine, oricum, ea a început să ia o ceașcă de cafea, și sărmanul lucru doar așa, și mâinile ei bătrâne așa. Și am privit ridurile atârânănd. M-am gândit: „Oh, milă.” Pot la fel de bine să o zic. Ea stătea acolo. Vedeți? Deci nu sunt... Ea o poate lua.

Dar... Și priviți... Inima mea aproape că mi-a sărit în gură. Mi-am întors capul. M-am gândit: „Dumnezeule, de câte ori această stors lacrimi din ochii mei, și acum ea are paralizie, tremurând.” M-am gândit: „Da, într-o zi o să fiu și eu așa, dacă voi trăi.”

56 Dar, frate, în una din aceste zile, doar... Vechile roți ale vieții muritoare se vor opri. Când o face, voi merge acolo pe dealul Sionului să trăiesc puțin lângă Tine. Da, domnule. Toate aceste lucruri vechi muritoare. Oh, amintiți-vă, el a zis:

Acolo mă așteaptă un mâine bucuros,
Unde porțile de perle se leagănă larg deschise,
Și când traversez această vale de necaz,
Voi staționa dincolo.
Într-o zi dincolo de tărâmul muritor,
Într-o zi, numai Dumnezeu știe unde și când,
Roțile vieții muritoare cu toate se vor opri
Atunci voi merge să locuiesc pe dealul Sionului
Legănarea joasă, carul dulce,
Venind să mă ducă Acasă;
Legănarea joasă, carul dulce,
Venind să mă ducă Acasă.

57 Asta este corect. Ceața va începe să plutească înaintea feței mele; probabil că doctorul va intra și va zice: „Ei bine, Billy, s-a terminat.” Oh, vai. Cunoscută acea cameră veche neagră stând acolo, și o inimă bătând intrând chiar în ea. Nu vreau să mă duc ca un laș. Vreau să mă înfășor în hainele neprihănirii Sale, știind aceasta, că-L cunosc în puterea învierii Sale. Și într-o zi când El mă cheamă, voi ieși dintre cei morți și viu din nou pentru totdeauna.

Să-l cunosc pe Cristos este să cunosc Viața. Asta este corect. Și nu-mi pasă, s-ar putea să nu-mi cunosc abc-ul, dar vreau să-l cunosc pe Cristos. Asta este corect. S-ar putea să nu cunosc toată teologia, dar vreau să-l cunosc pe Cristos. S-ar putea să nu știu despre Președinte, și dacă este un om bun sau unul rău, dar vreau să-l cunosc pe Cristos. Asta este corect. Să-l cunosc pe Cristos este Viața. Asta este corect. Să-l cunosc pe Președinte și să cunosc celelalte este prestigiu, și cunoscând celebritățile și lucruri. Dar nu-mi pasă de asta. Vreau să-l cunosc pe Cristos în puterea învierii Sale, știind că avem, în această seară, un Mare Preot stând la mâna dreaptă a lui Dumnezeu în măreția Sa acolo, făcând mijlociri. Atunci vreau să mă țin strâns de această mărturie.

58 [Loc gol pe casetă - Ed.]... Înaintea celor paisprezece religii diferite, de închinători la șarpe și închinători la vaci, și altele. Am zis: „Domnilor ai religiilor acestei lumi, ce poate religia voastră produce pentru acest om orb stând aici?” Acolo era, s-a uitat la soare douăzeci de ani. El este orb total. Am zis: „Ce poate religia voastră să facă pentru acest om?” Nimic în lume, decât să-i ofere ceva mitic acolo care zice: „Poate într-o zi Mahomed va avea milă de el și îi va salva sufletul. Poate,” încât vă gândiți: „dacă el încă se va uita la soare, și înainte și înainte, și își va ține capul în acea direcție, când el moare va fi salvat.”

Am zis: „El nu-i poate oferi nimic. Dar Sângele lui Isus Cristos, (Aleluia.) nu numai că-i poate oferi Viață Eternă, dar o poate dovedi chiar aici în prezența voastră, îi poate reda vederea pe care a avut-o odată acolo.” Am zis: „Dacă va pleca așa, voi domnilor ai religiilor acestei lumi...” Când, aproape sute de mii de oameni care auzeau aceasta și s-au adunat acolo... Desigur nu am putut să obțin atâția să audă, din cauză că nu puteam vedea așa mulți. Dar am zis: „Îl veți accepta pe Isus Cristos dacă El o va face?” Ei și-au ridicat mâinile, mâinile negre în aer, ei o vor face. Am zis: „Aduceți domnul aici.”

Când a urcat acolo, am zis: „Domnule, ești orb. Și dacă Isus Cristos îți va reda vederea, îi vei promite că-L vei sluji?”

Și el a zis: „Îl voi iubi pe Isus Cristos, și nu mă voi închina nici unui alt Dumnezeu decât Lui. Dacă El îmi va da vederea înapoi, voi ști că a înviat din morți.”

Mi-am pus mâinile peste el. Am zis: „Scumpule Dumnezeu, în timp ce mâini muritoare, un om muncitor, o persoană păcătoasă; dar dacă Tu te uiți după mâini sfinte, cine le-ar avea? Dar vin într-un act al credinței, căci Tu mi-ai spus să o fac. Și vin, nu să fiu deștept sau să mă laud, dar vin din cauză că Tu ai zis că ei o vor face. Și cred Cuvântul Tău. Și acum, în timp ce mii sunt aici, doar stând la limită, și ei se închină la

idoli și altele, să fie știut în această seară că Tu ești adevăratul și viul Dumnezeu care l-a înviat pe Isus Cristos din morți, dându-i acestui om vederea.”

Și omul, lacrimile curgându-i pe obraz, a zis: „Văd.” Și jos prin clădire s-a dus atât de tare cât a putut, cu vederea sa. Oh, vai.

Acesta este mărețul har! Cât de dulce sună,
Care a salvat un mizerabil ca mine!
Odată eram pierdut, (acolo, curse de cai și altele, duminica);
Odată eram pierdut, dar acum sunt găsit,
Eram orb, dar acum văd

59 Privește, frate, este această religie a Duhului Sfânt de modă veche.

Harul a învățat inima mea frica,
Este harul ce m-a eliberat de frică;
Cât de prețios a apărut harul
Ora când am crezut prima oară. (Da domnule. Oh, vai.)
Când vom fi acolo zece mii de ani
Strălucitori ca soarele;
Nu vom mai avea nici o zi scurtă să-i cântăm laudele
Decât când am început mai întâi. (Oh. Vai.)
Deși prin multe pericole, trude și capcane,
Am venit deja;
Este harul care m-a învățat... sau m-a adus, în siguranță până
acum,
Este harul care mă va purta înainte.

60 Oh, vai. Cum îl iubesc. Este harul Său, nimic ce pot face. Nimic ce pot face, nimic ce puteți face, dar noi, venind în această seară ca bărbați și femei Creștine, mărturisind că suntem nevrednici, și acceptându-l în locul nostru, acceptându-l pe Acesta, încât știu sigur că Dumnezeu l-a acceptat și l-a înviat, El m-a înviat pe mine într-o formă simbolică în același timp când l-a înviat pe Cristos. Amin. Oh, trebuie să mă opresc. Dar priviți. Într-o formă simbolică, El m-a înviat în același timp când l-a înviat pe Cristos. El v-a înviat în același timp când l-a înviat pe Cristos, pentru că aceasta a fost pentru justificarea noastră.

Priviți, dacă ești salvat, Îl ai. „Acea pe care i-a rânduit, sau chemat, El i-a justificat. Acea pe care i-a justificat, El deja i-a glorificat în Cristos Isus.” Asta este corect? El deja ne-a glorificat în Cristos, prin ochii lui Dumnezeu, Care cu mult în urmă acolo, cu milioane de ani înainte ca acolo să fie o lume când Cuvântul era cu Dumnezeu. Era gândul lui Dumnezeu, apoi Cuvântul Său, apoi s-a materializat acolo. Și chiar la același timp în care El l-a acceptat pe Cristos, El m-a acceptat pe mine în Cristos. Și acolo în lumea viitoare, cu voi și cu mine și toți Creștinii din epoci, îl vom iubi și vom trăi cu El, și ne vom bucura de Eternitatea fără sfârșit cu Domnul nostru Isus Cristos, Răscumpărătorul nostru binecuvântat.

61 Oh, vai. Frate Roberson, asta mă face să mă simt ca o persoană diferită. Vedeți? Nu o face de modă veche, doar citind Cuvântul lui Dumnezeu, doar vă curăță? Vedeți, doar vă curăță.

Cum obișnuia mama să facă în timpul înmagazinării fructelor. Trebuia să conserve fructele, știți, să le pună pline de conservanți și lucruri. Mă trimitea afară acolo și le frecam cât de tare puteam cu o cârpă veche: avea o mână micuță, cobora acolo și le freca. Și apoi le lua și le steriliza, le pune la fiert și le steriliza, doar le fierbea cât de tare putea, borcanele. Niciodată nu am putut înțelege de ce le fierbea. Dar ea dorea să scoată toți germenii din ele. Din cauză că dacă acolo erau germeni, ar face conservanții, sau lucrul pe care-l pune acolo, să se acrească.

Deci asta avem nevoie să facem când venim la Cristos. Coborâți acolo până când Duhul Sfânt v-a sterilizat și ne-a fiert afară, atunci Dumnezeu poate pune Duhul Sfânt acolo fără și nici un proces de acire. Vedeți? El doar Îl pune acolo, și sunteți dulci tot timpul.

62 Și mama obișnuia să gătească condimentele. Ați văzut vreodată unul din marile ceainice? Ieșiți și îl puneți pe cărmizi, știți, și trebuie să puneți lemn sub el așa. Umm. Am. În timpul gătirii condimentelor, avea micuțele roșii vechi, galbene. Și pune în jur de

un obroc acolo, și punea zahăr. Um. Și mă punea să taie lemne, știți. Și mergeam să tai lemne și să le pun acolo, știți, și începea să fiarbă. Aburii se înălțau. Am zis: „Mamă, nu s-au făcut lucrurile?”

Ea zicea: „Nu. Du-te și taie un alt gard.”

Iată-mă intrând, știți, și transpirație curgând de pe mine și le puneam acolo. Și ziceam: „Mamă, crezi că este suficient?”

„Mai bine aduci altele.”

Și făcea lucrurile să fiarbă până când ele, știți, oxigenul sau ceva intra sub ele, și le făcea să sară, știți, „bu, bu,” așa, să sară. Când erau așa, ea zicea că erau pregătită pentru borcan. Erau așa de fierbinți, nu mai suportau, și trebuiau să sară. Vedeți?

Deci cred că aceasta este calea cum Dumnezeu trebuie să ne aducă, știți, doar fierbe tot Diavolul din voi până când săriți în slavă. Atunci sunteți pregătiți pentru conservare. Și Dumnezeu vă pecetluiește atunci, știți. Deci asta avem nevoie aici, este o adunare de modă veche până când toată dușmănia, tot ce nu-i seamănă lui Cristos, totul este fiert afară (Vedeți?), doar fiert afară până când doar veniți: „Oooh, Doamne, îmi pare rău. Frate, iartă-mă. Nu am vrut să fac asta. Eu nu o voi mai face deloc. O Dumnezeule, fii milostiv cu mine.” Asta, ești pregătit de conservare atunci. Vedeți? Dumnezeu se pregătește să te folosească cu adevărat. Când iei lucrurile care le-ai furat, știți, și o îndreptați, zicând: „Frate, nu am vrut să fur aceasta, știți. Nu, domnule. Sunt dornic să... Îți voi plăti dublu pentru ele.” Vedeți? Atunci sunteți în regulă, știți. Asta este corect. Acolo este ce avem nevoie. Oh, vai.

63 Cânt Religia de modă veche pentru voi, dacă vreți. Cânt un vers, voi cânta versul. Cântați corul atunci.

Acest Duh Sfânt de modă veche,
 Și diavolul nu va merge lângă Ea,
 Acesta este motivul că oamenii se tem de Ea;
 Dar este suficient de bună pentru mine.
 Dă-mi religia de modă veche,
 Dă-mi religia de modă veche,
 Dă-mi religia de modă veche,
 Este suficient de bună pentru mine.
 O va face când muriți;
 Vă va face să nu mai mințiți;
 Va pune diavolul pe fugă;
 Și este suficient de bună pentru mine.
 Dă-mi religia de modă veche,
 Dă-mi religia de modă veche,
 Dă-mi religia de modă veche,
 Este suficient de bună pentru mine. (Vedeți?)
 Este așa de bună încât nu vreau alta,
 Pentru că mă face să-mi iubesc fratele;
 Și scoate lucrurile de dedesubt,
 Și este suficient de bună pentru mine.
 Dă-mi religia de modă veche,
 Dă-mi religia de modă veche,
 Dă-mi religia de modă veche,
 Este suficient de bună pentru mine.

Acum, câți aici au această religie de modă veche? Ridicați-vă mâna zicând:

Am această religie de modă veche,
 Am această religie de modă veche,
 Am această religie de modă veche,
 Și este suficient de bună pentru mine.

64 Acum, scumpule Tată, noi uneori... Și suntem fericiți și ne comportăm ca o grămadă de copii. Dar este din cauză că suntem liberi. Nu suntem sub legăturile răului, sau vreunei tradiții, sau vreunui anumit lucru al bătrânilor. Suntem liberi în Duhul Sfânt, încât putem cânta și să ne închinăm Ție, și să avem părtășie în jurul Cuvântului, și să ne

bucurăm. Pentru asta, Te laudăm, Atotputernicule Dumnezeu. Oh, după ce vedem tot haosul religiilor formale, și tot felul de închinători la idoli, și să mă gândesc că Tu ai fost așa de bun cu mine să mă lași să Te cunosc în puterea învierii Tale, și să pot spune altora despre ea, suntem așa de bucuroși.

Binecuvântează această bisericuță în această seară, Tată. Binecuvântează pe fiecare aici. Dacă există străini în porțile noastre, binecuvântează-i, Tată, pe fiecare. Fă-ne o binecuvântare pentru ceilalți. Ține puterile lui Dumnezeu peste noi. Sfințește sufletele noastre de toate gândurile rele. Și dacă răul va veni pe calea noastră, fă ca repede să ne întoarcem capetele, Doamne, și să pășim în cealaltă direcție.

Și acum, Tată, ne rugăm ca Tu să ne binecuvântezi împreună în această seară. Dă-ne un timp mareț. Și acum, când vom chema bolnavii și nevoiașii, ne rugăm ca Tu să vindec pe fiecare din ei. Fie ca slava... Primește slava din tot ce s-a făcut sau zis, pentru că o cerem în Numele lui Cristos.

65 Și în timp ce avem capetele aplecate, dacă vreunul de aici, ar zice: „Frate Bill, doar în sufletul meu acum, vreau să vin pe calea acceptată de Dumnezeu și calea oferită. Și vreau să-ți cer, în timp ce nimeni altcineva nu se uită, îmi voi ridica mâna și voi zice: „Frate Bill, roagă-te pentru mine, ca Dumnezeu să-mi dea harul Său și să mă facă un Creștin mai bun.” Vreți să vă ridicați mâna? Dumnezeu să te binecuvânteze, pe tine, pe tine, pe tine, pe tine. Asta este bine. În regulă acum.

Tată, vedem mâinile lor, și mă rog ca Tu să acorzi aceste binecuvântări. Fie ca dragostea Ta și harul să fie peste ei toți. Și dacă ei au păcătuț sau au făcut ceva, atunci Tată, mă rog ca Tu să-i ierți. Dacă există vreunul în mijlocul nostru, Doamne, oriunde în clădire, bărbat sau femeie, băiat sau fată, care nu este salvat și sub Sânge, Tată, mă rog ca Tu să o faci chiar acum, și fie ca ei să devină credincioși.

66 Și Tu ai zis: „Dacă tu poți crede...” Și credem ce? Credem că Dumnezeu și-a trimis Fiul în această lume și a fost făcut păcat în locul nostru. Și noi nu suntem buni, și mărturisim că nu suntem buni, și îl acceptăm ca Salvatorul nostru. Asta este ce credem, Tată. În asta Tu ne dai Viață Eternă. Oh, suntem așa de bucuroși. Tu ai zis că ne-o vei da din cauză că am crezut în Fiul Tău. Și Isus a zis Însuși, căci dacă credem în El, avem Viață Eternă. Deci suntem mulțumitori pentru aceasta.

Acum, binecuvântează-ne în această seară, și iartă toate păcatele. Și fie ca nici o persoană care a fost în această adunare în această seară, nici unul să nu fie respins, ci fie ca ei să aibă Viață Eternă, din cauză că ei s-au adunat aici în această seară și Te-au crezut. Și, Tată, mă rog ca Tu să veghezi peste ei acum, și să-i binecuvântezi în tot ce fac sau zic. Și fie ca ei să vină la Tine în pace în ultimele zile. Fie ca cu toții să ne adunăm Acolo, și amintește-ți această seară fiind împreună. Acord-o, prin Numele lui Isus. Amin.

67 Dumnezeu să vă binecuvânteze, scumpii mei prieteni. Și acum, Teddy va veni aici la pian. Și aceia pentru care se va face rugăciune, dacă vă veți strânge în jurul altarului, imediat. Vom mai avea câteva minute. Vom încerca să ieșim la nouă și treizeci, dacă veți veni acum. În timp ce am o scrisoare aici să citesc, cineva mi-a trimis-o aici. S-ar putea să fie importantă pentru mine să o citesc chiar acum. Deci doar... Și ceilalți doar rămâneți în scaune, în timp ce cei pentru care se va face rugăciune. Știu că Sora Ruddell este aici pentru rugăciune. Dacă oricine altcineva, de ce...

www.messagehub.info

Predici De

William Marrion Branham

"...ci în zilele când al șaptelea înger va suna din trâmbiță ..." Ap. 10:7